

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/57/2022
Identifikačné číslo spisu:	5319200764
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5319200764.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedláčkovej, v spore žalobcu Jozef Belko - DREVO-ZRUB, Staškov 58, IČO: 41 589 408, zastúpeného Advokátska kancelária VARMUS s.r.o., Palárikova 83, Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovanému Jozef Stopka - Autodoprava, Predmier 394, Turzovka, IČO: 32257198, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisárik s.r.o., Potočná 2835/1 A, Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie 10 616,76 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 5Cb/2/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. marca 2022 č. k. 13Cob/155/2021-482, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Čadca (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 17. mája 2021 č. k. 5Cb/2/2019-397 vo výroku I. žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému proti žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 23. marca 2022 č. k. 13Cob/155/2021-482 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), na základe odvolania žalobcu potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Súčasne priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

3. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že postup súdu pri aplikácii § 380 ods. 1 CSP má svoj vplyv aj vo vzťahu k vyjadreniu žalovaného obsiahnutého v podaní z 31. augusta 2021, ak žalobca v odvolaní zo 4. augusta 2021 v zmysle odvolacích dôvodov neurobil predmetom odvolacieho konania spôsob výpočtu fakturácie a kompenzačnej námietky žalovaného, tak potom ani krajský súd nemal daný zákonný priestor k tomu, aby sa vyjadroval k podrobnému výpočtu, ktorý bol obsiahnutý vo vyjadrení žalovaného k odvolaniu žalobcu. Krajský súd ďalej uviedol, že žalobca v odvolaní namietal

nedostatočné odôvodnenie rozsudku okresného súdu, ku ktorému odvolaciemu dôvodu krajský súd poukázal na § 220 ods. 2 CSP, ktorému zodpovedá odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Okresný súd vymedzil pohľadávku žalobcu, vyjadril sa k spornej otázke ceny za dopravu ihličnatej guľatiny, poukázal na vykonané dokazovanie, spôsob jeho hodnotenia s vyvodením záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola dohodnutá cena dopravy 8 eur/m³, ktorá sa menila v závislosti od výšky poskytovaného bonusu, na ktorú dohodu potom nadväzovala aj kompenzačná námietka žalovaného, započítanie, uplatnením ktorého dospel k záveru o nedôvodnosti žalobcovej pohľadávky, ak táto zanikla započítaním s pohľadávkou žalovaného.

4. Krajský súd dospel k názoru, že žalobca nevyužil prostriedky procesnej obrany v takom rozsahu a intenzite, aby preukázal svoje tvrdenie o dohodnutej cene dopravy ihličnatej guľatiny 5 eur/m³. Žalovaný v konaní pred okresným súdom predkladal dôkazy, podania obsahujúce vecné argumenty, pre ktoré potom okresný súd dospel k správne mu vyhodnoteniu vykonaných dôkazov so skutkovým záverom, podľa ktorého bolo žalovaným preukázané, že medzi stranami bola dohodnutá cena dopravy podľa tvrdenia žalovaného 8 eur/m³.

5. Krajský súd záverom konštatoval, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k správne mu skutkovým zisteniam a tieto skutkové závery aj správne právne posúdil, preto krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil v celosti, t. j. aj v spojení so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania. Krajský súd v zmysle aplikácie § 387 ods. 2 CSP v podrobnostiach odkázal na odôvodnenie rozsudku okresného súdu.

6. Proti rozsudku odvolacieho súdu v celom rozsahu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Prípustnosť dovolania odôvodnil nesprávnym právnym posúdením podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

7. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je podľa názoru žalobcu daný nesprávnym právnym posúdením veci, ktoré spočíva v tom, že prvostupňový ani odvolací súd na základe vykonaného dokazovania nemohli mať za preukázané, že cena dopravy bola 8 eur/m³ a nie 5 eur/m³, ako tvrdil žalobca. Ďalej žalobca uviedol, že nesúhlasí s konaním žalovaného, ktorý vykonal voči pohľadávkam žalobcu (faktúry č. 45/10/2017, č. 48/10/2027) jednostranné započítanie pohľadávky, pričom započítal na dopravu sumu 8 eur/m³. Podľa presvedčenia žalobcu, žalovaný nemohol po niekoľkých rokoch započítať údajný nárok za dopravu z faktúr, ktoré predtým riadne odsúhlasil a zaplatil, pretože je to v rozpore s poctivým obchodným stykom a zaužívanou praxou v obchode so žalobcom. V rámci dovolacej argumentácie žalobca zopakoval rovnaké skutkové tvrdenia, ktoré už uviedol v rámci svojho odvolania, týkajúc sa nesúhlasu žalobcu s jednostranným zvýšením ceny dopravy na 8 eur/m³, dôvodiac dlhodobu zaužívanou praxou medzi zmluvnými stranami a ich vzájomnou dohodou. Dovolateľ následne zopakoval odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom vyhodnotení vykonaných dôkazov, pričom na základe takto nesprávne vyhodnotených dôkazov súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, čo sa prejavilo aj v nedostatočnom odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie. Rozsudok okresného súdu podľa názoru žalobcu nedal odpoveď na otázku, že postup, aký použil žalobca bol medzi stranami sporu dlhodobu zaužívaný počas ich dlhoročnej spolupráce, pričom k započítaniu zo strany žalovaného došlo náhle, bez predchádzajúceho upozornenia.

8. K dovolaniu sa písomne vyjadril žalovaný podaním, v ktorom uviedol, že dovolateľ neuviedol, aká konkrétna otázka nebola ešte vyriešená v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu. Ďalej zopakoval v čom podľa názoru žalobcu spočíva nesprávne právne posúdenie veci a uviedol, že výška ceny nie je právnou otázkou ale otázkou skutkovou, čo samotné predstavuje dôvod, pre ktorý nemôže byť žalobca v dovolacom konaní úspešný. Následne zopakoval rovnaké tvrdenia, ktoré uviedol vo vyjadrení z 3. apríla 2020 na podporu jeho tvrdenia, že cena dopravy bola medzi zmluvnými stranami od počiatku stanovená na sumu 8 eur/m³ ihličnatej guľatiny. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol ako nedôvodné.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

10. Z ustanovenia § 419 CSP vyplýva, že proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu dovolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené zákonné predpoklady, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (III. ÚS 474/2017 a I. ÚS 438/2017).

11. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí ísť predovšetkým o otázku právnu (teda nie o otázku skutkovú). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo od aplikácie a interpretácie procesných ustanovení). Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (viď uznesenie NS SR z 26. februára 2010 sp. zn. 1Cdo/222/2009). K tomu dovolací súd ešte uvádza, že záver súdu o tom, či je určitá skutočnosť preukázaná alebo nie, je výsledkom hodnotenia vykonaných dôkazov. V takom prípade ide o skutkovú úvahu, nie o právne posúdenie (viď napr. II. ÚS/ 205/2022). Ani samotné spochybňovanie výsledkov dokazovania nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP (viď napr. I. ÚS 190/2022).

12. Dovolateľ za nesprávne právne posúdenie veci považuje to, že prvostupňový ani odvolací súd na základe vykonaného dokazovania nemohli mať za preukázané, že cena dopravy bola 8 eur/m³ a nie 5 eur/m³, ako tvrdil žalobca.

13. Dovolateľ v rámci právneho posúdenia namietal skutočnosti týkajúce sa spochybňovania zisteného skutkového stavu, ku ktorému došli súdy nižšej inštancie, na základe nimi vykonaného dokazovania, a to vo vzťahu k ich záveru, podľa ktorého mali za to, že medzi stranami bola dohodnutá cena dopravy 8 eur/m³, ktorá sa menila v závislosti od výšky poskytovaného bonusu. Táto dohoda ceny dopravy, ktorá sa stala základom pre jednostranné započítanie žalovaným, spôsobila zánik žalobcovej pohľadávky, s ktorým záverom žalobca nesúhlasí.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené má najvyšší súd za to, že sa nejedná o právnu otázku zameranú na interpretáciu alebo aplikáciu konkrétneho zákonného ustanovenia, ktorá je predpokladaná v § 421 ods. 1 CSP spôsobom zadaným judikatúrou najvyššieho súdu (napr. v uznesení sp. zn. 3Cdo/158/2017), ale jedná sa o skutkovú otázku, ktorú dovolací súd nie je oprávnený v zmysle § 442 CSP posudzovať na základe výsledkov dokazovania v tom - ktorom posudzovanom prípade. Právne úvahy žalobcu smerujú k výsledkom vykonaného dokazovania, že medzi žalobcom a žalovaným bola dohodnutá cena dopravy 8 eur/m³, ktorá sa menila v závislosti od výšky poskytovaného bonusu, ktoré sú však skutkového, nie právneho charakteru.

15. Sumarizujúc vyššie uvedené, dovolací súd má za nepochybné, že žalobca vo svojich námietkach uplatnených v dovolaní vo vzťahu k dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, nesúhlasí s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným ku skutkovým zisteniam vyplývajúcim z vykonaného

dokazovania.

16. Najvyšší súd pre úplnosť dodáva, že žalobca námietkou nesprávne vyhodnotených dôkazov a tým spôsobeným nesprávnym rozhodnutím vo veci, čo sa prejavilo aj v nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, nepopierateľne namietal nesprávny procesný postup súdu, ktorý možno uplatniť výlučne niektorou z vád zmätočnosti podľa § 431 CSP, avšak dovolateľ v dovolaní uplatnil výlučne nesprávne právne posúdenie veci podľa § 432 CSP. Keďže dovolateľ označil len jeden z dovolacích dôvodov (podľa § 432 CSP), nemôže dovolací súd sám vykonať dovolací prieskum aj z hľadiska dôvodov prípustnosti dovolania zakladajúcich dovolateľom neoznačený dovolací dôvod, pretože dovolací súd je dovolacími dôvodmi podľa § 440 CSP viazaný (IV. ÚS 644/2021).

17. S poukazom na to, že dovolateľ vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť podľa § 447 písm. f) CSP.

18. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3, druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.